

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین یوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۴ سپتمبر ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

پرندۀ ذهن

پرندۀ ذهنم هر سپیدۀ روشن برای بافت آشیانه ای، از زمین یادهايت خس و خار می چیند
و در فرجام به دنبال تو تا دوردستها پر می گشاید.

هویت

سالهای دور هویتم را در سلولهای سرد و سیاه چشمانت گم کرده بودم، امروز جنازه قلب
بی نشانم را هیچ زمینی نمی پذیرد.

سرود عشق

روزگاری، که از برج بلند آوازت سرود عشق پر می گشود، خمیازه های پیهم دل، حس بلند
مهر را در ضمیرم نابود کرده بود و من در اسارت غرور زیر سایه های سرد بید غفلت،
نسترنهای نازک خیالهایی را می پروراندم، که هرگز ثمر ندادند.

تجربه

باز طوطای قصه پرداز خیالت در ناجوی بلند اندیشه هایم زیرکانه خانه نمود، امیدهای
دیرین در برابر چشمانم صف زدن گرفتند و روی گلبرگ آرزوهای پژمرده ام دوباره
شبنم طراوت درخشید. اگر نرگسهای سفید صمیمیت را به هدیه من بیاوری، از شادمانی
لبریز خواهم شد و تجربه های تلخ روزگار را در درۀ تاریک فراموشی خواهم سپرد.

(ناهید "غزل" غنی زاده)